

3299

Svart hund.

Bergman i Esperöd stod i förbund med den Onde. Han drog så mycket till honom. Men där låg alltid en svart hund vid sängen på natten, å alltid fick han ha tänt, när han låg på natten.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1/

*Mycket
öklut!*

3299

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lyktgubben.

Jag tjänte i Vallarum hos en, som hette Nils Olsson. Jag skulle rida till butiken, för di skulle slakta gäss. Klockan var 11 på kvällen. Å när jag skulle rida hem å red genom ett led, så blev där ett sådant sken, så att hästen blev så rädd. När jag kom hem tala jag om det. Men jag blev så utslagen och blå på hela kroppen. "Dar hade vad lannmettare po de stället å di hade mäkt so sprittane galed, å sin hade dar trivs so meen dämlihed".

Skän
Färo
Tolänge
jys. 1931

jys. Nils Bengtson
Karlösa
Ber. Anders Anders
född 1866 i Åleminge

2

Tolunga En
Fors, h.k.
Skansen

3299

Myrtens Ullé / Bengtsson
Bev. i Acker, Indre
Född 1866 i Fränninge

Lindormen.

Lindormen den var vit. Här var så rysligt med ormar, men så kom där en dag en man, som sa, att han skulle läsa bort dem, om di var säkra på, att det inte fanns någon lindorm. Ja di sa, att här fanns ingen lindorm, å ås tände di opp ett stort bål, å så kom alla ormar. Men rätt vad det var, så kom lindormen också. Ja då är min timme slagen", sa mannen. Å så slingra sej lindormen om en ek, där stod och om mannen å kasta sej över bålet, å di omkom bägge.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

3299

Spöke.

I Frenninge spökade det i ett hus. Det spökade varenda natt. Där var en människa, som hade hängt sej. Å han hade ställt sina träsko på loftet, å di flytta sej förjämt. Alla dörrar flög opp. Där bodde en barnmorska, men hon var inte rädd, hon läste Fader Vår å lade en kvast under sängen å stack knappnålar å knivar i tröskeln.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skåne
Färö
Folansjö
1791

Anekdot.

3299
Barn, Anders, Anders
född 1866 i Hveninge

Det var en skräddare på en gård och sydde å han var halt. Å så kom ^{di} ti å tala om kyrkan, å di sa, att där var spöke. Men skräddaren han sa, att han skulle våga ligga i kyrkan över natten. Ja drängen skulle bära honom dit, för han var så dålig tillkå att gå. Så var där några tjuvar, som hade stulit en bagge, å den skulle di slakta i kyrkan. Så stod där några av tjuvarna och vänta på att di andre skulle komma med baggen. Å då kom drängen bärande med skräddaren. Då va där en å skrek: "E han fed?" Då blev drängen rädd å kasta skräddaren, men skräddaren blev också rädd å han sprang, så att han kom hem före drängen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

A 1791

(käringen å "tocken".)

3299

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Det var en käring, som hade köpt en "tocke" av oss, men så hade hon inte hämtat "tocken" å så dö hon. Men en natt i den vevan "ble dar sånnt farlit alo i hönsahused i tre salutor " å hönsen for ut. Det var nog käringen, som ville ha "tocken". Men på morgonen syntes där inte något.

Nils Bengtsson 1931

3299

Klockan i Tolånga kyrka.

Det var en gesäll, som göt den stora klockan i Tolånga kyrka, å han tog för mycket silver i klockan, å den hördes ända till Köpenhamn. Å då reste mästaren över å stack ner gesällén med en dolk ute vid Malmö. Å sen borra mästaren hål i klockan å göt in bly , å detta kan man se på klockan, för där är två små borrhål med blyklumpar i .

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

3299

Gengångare.

Feuken i Frenninge gick igen. Han hade varit så rysligt "le
å räli", när han levat. Han kom titt körande, sa di. En morgon
kom drängen ner i stallet, å då var hästen rent svett.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

Gengångare.

3299

Det var en stenhuggare Gullberg, som högg en gravsten å läg på en gård i Västerstad å då på natten hörde han hur dörren öppnas, å där kom in en person å ställde sej vid bordet.

På morgonen, när han kom in å skulle dricka kaffe, så hängde där ett porträtt av gårdens födre ägare på väggen. "Vem är det?" frågade stenhuggaren. "Det är min far, det är honom, ni sätter gravvård över." Det var han, som stenhuggaren hade sett på natten. Å stenhuggaren hade aldrig varit i gården förut å hade aldrig sett mannen förut.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

910

Ramsor.

3299

Enika
benika
mask
du slapp.

Enman
benman
knapp
du slapp.

Inkeli
dinkeli
doff
doff

virke
båune
ole
dole
doff.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

*Ni avriska
dessa rullor:*

*Buicks de
omgärdade*

Spökt.

3299

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*—

11

Man kastar linfrö på likvagnen.

Det var en gubbe, som dog i Tolånga å di kasta en farli massa
linfrö på likvagnen, så att den var nästan rent översållad.

Där låg linfrö på nästan hela vägen. Men gubben gick likaväl ~~ixx~~
igen. Han kom hemma vid gården. Han hade vad så le å päli.

Reise
Föres.
Tolånga
Sept. 1931

Uppm. Mrs. Bengtson
Ber. Anders Gustav
Född 1866.

3299

Mjölaren, som satte fyr på sin kvarn.

Det var för 50 år sen. Det var en mjölnare, som hade satt fyr på sin kvarn. Han stod i förbund med den onde. Å varenda natt gick där två hundar, som var kopplade ihop, å ögonen glödde som eld. Det var den Onde å mjölaren, som var kopplade samman.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12